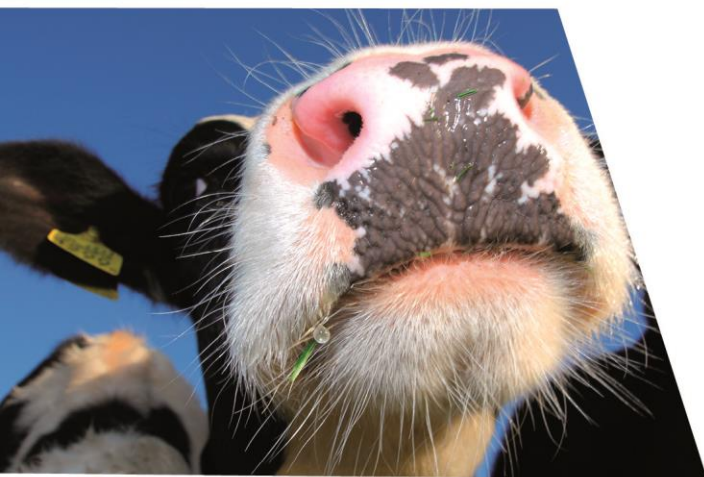

RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

**“Mestsilo
Lange Ven 5 Wanssum”**

Document: Ruimtelijke onderbouwing "Mestsilo Lange Ven 5 Wanssum"

Status: Definitief

Datum: 26 oktober 2015

Aanvrager: VOF Van Dijck - Colbers

Auteur: De heer ing. P.W.M. van de Ligt

Spoorweg 4
5963 NJ Horst
T +31 (0)77 398 29 21
F +31 (0)77 398 68 00
info@pijnenburgadvies.nl

INHOUDSOPGAVE

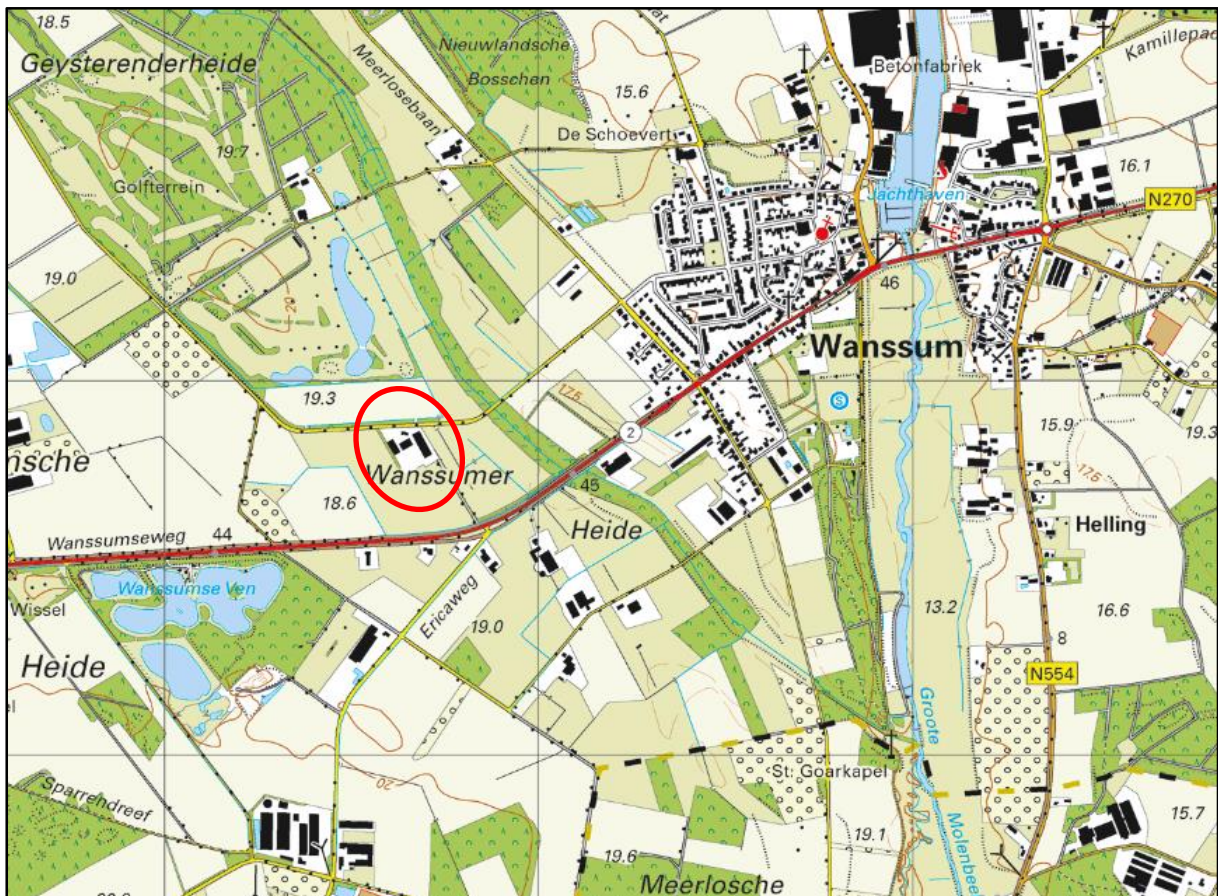
1. INLEIDING.....	3
1.1 Aanleiding en doel opstellen nieuw bestemmingsplan	3
1.2 Ligging van het projectgebied	4
1.3 Vigerend bestemmingsplan	5
2. PROJECTPROFIEL	6
2.1 Gebiedsbeschrijving.....	6
2.2 Projectbeschrijving	7
2.3 Landschappelijke inpassing	9
2.4 Conclusie	10
3. BELEIDSKADER	11
3.1 Rijksbeleid.....	11
3.2 Provinciaal beleid.....	11
3.3 Gemeentelijk beleid	14
4. RANDVOORWAARDEN / RESULTATEN ONDERZOEKEN	16
4.1 Milieu	16
4.1.1 Geluid	16
4.1.2 Lucht.....	16
4.1.3 Bodem en grondwaterkwaliteit	16
4.1.4 Externe veiligheid	17
4.1.5 Bedrijven en milieuzonering	17
4.2 Kabels, leidingen en straalpaden.....	18
4.3 Geurhinder en veehouderijen	18
4.4 Ecologie	19
4.5 Waterhuishouding	21
4.6 Archeologie en cultuurhistorie	23
4.7 Verkeer en parkeren	25
5. HANDHAVING	26

6. UITVOERBAARHEID.....	27
6.1 Economische uitvoerbaarheid	27
6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	27
7. PROCEDURE.....	28

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel opstellen nieuw bestemmingsplan

Op de Lange Ven 5 in Wanssum is de melkrundveehouderij van VOF Van Dijk – Colbers gevestigd. Sinds 2010 heeft dit bedrijf een groei ingezet van 65 naar 151 melkkoeien en van 64 naar 72 stuks jongvee. Momenteel worden er ruim 100 melkkoeien en 70 stuks jongvee gehouden.

Afbeelding 1. Ligging locatie Lange Ven 5 Wanssum

Door de ingezette groei dient het bedrijf een mestsilos voor de opslag van mest te realiseren.

Voor het agrarische bouwvlak geldt het bestemmingsplan “Buitengebied” van de voormalige gemeente Meerlo-Wanssum, terwijl voor de omliggende (agrarische) gronden het bestemmingsplan “Buitengebied-Oost” geldt van de gemeente Venray. Het agrarische bouwvlak heeft een oppervlakte van circa 1,1 ha en is nagenoeg geheel bebouwd met de ligboxen- en jongveestal, een machineloods, de bedrijfswoning en sleufsilo's. Ruimte voor de noodzakelijke mestsilos is er niet binnen het huidige agrarische bouwvlak.

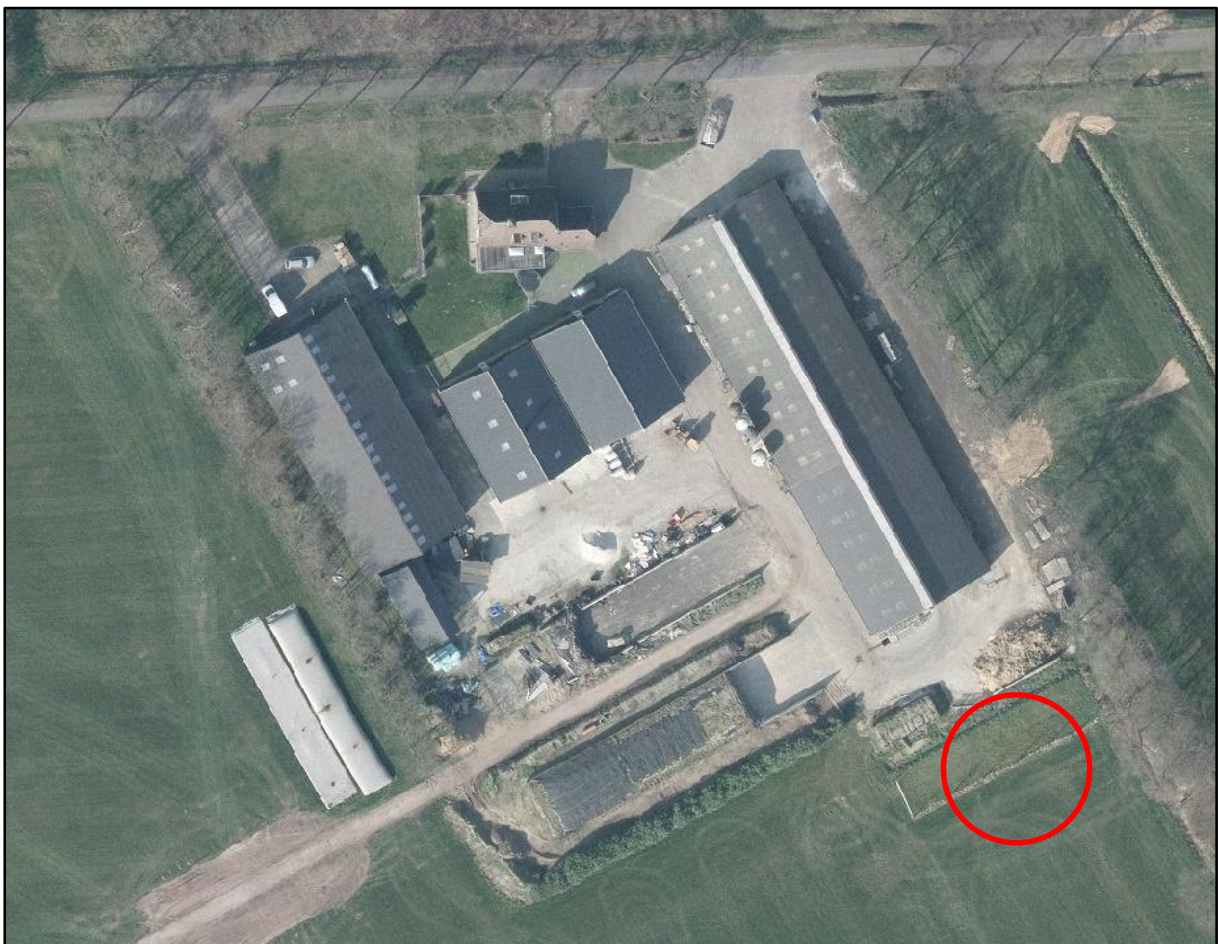
Achter de achtergevel van de ligboxenstal liggen de bij het bedrijf behorende weilanden. Hier is wel voldoende ruimte voor het oprichten van de mestsilos. Het oprichten van de mestsilos buiten het agrarische bouwvlak, binnen de bestemming ‘Agrarisch’, is niet toegestaan. Bij de gemeente Venray is daarom een verzoek om medewerking ingediend om de mestsilos alsnog te kunnen realiseren. Per brief van 10 september 2015 (kenmerk: BRO-2015-0062) heeft de gemeente Venray aangegeven in principe

medewerking te willen verlenen aan het oprichten van de mestlo. Door middel van het bepaalde in artikel 2.1, lid 1, sub c, in combinatie met artikel 2.12, lid 1 van de Wabo (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) kan worden afgeweken van het bestemmingsplan.

Middels het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan, kan van het vigerende bestemmingsplan worden afgeweken indien het initiatief niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening (artikel 2.12, lid 2 van de Wabo). Door middel van deze ruimtelijke onderbouwing wordt onderbouwd waarom in het geval van de oprichting van de mestlo buiten het agrarische bouwvlak sprake is van een goede ruimtelijke ordening.

1.2 Ligging van het projectgebied

De melkrundveehouderij ligt aan de Lange Ven 5 in Wanssum op het perceel kadastraal bekend als gemeente Wanssum, sectie D, nummer 1111. Kenmerkend is de geïsoleerde ligging aan de rand van het bebouwingsvrije en open landbouwgebied Wanssumer Heide. Dit ontgonnen heidegebied wordt ten zuiden van het bedrijf doorsneden door de provinciale weg N270 en aan de oostelijke zijde begrensd door de beek De Vennen met aanpalende natuurgronden.

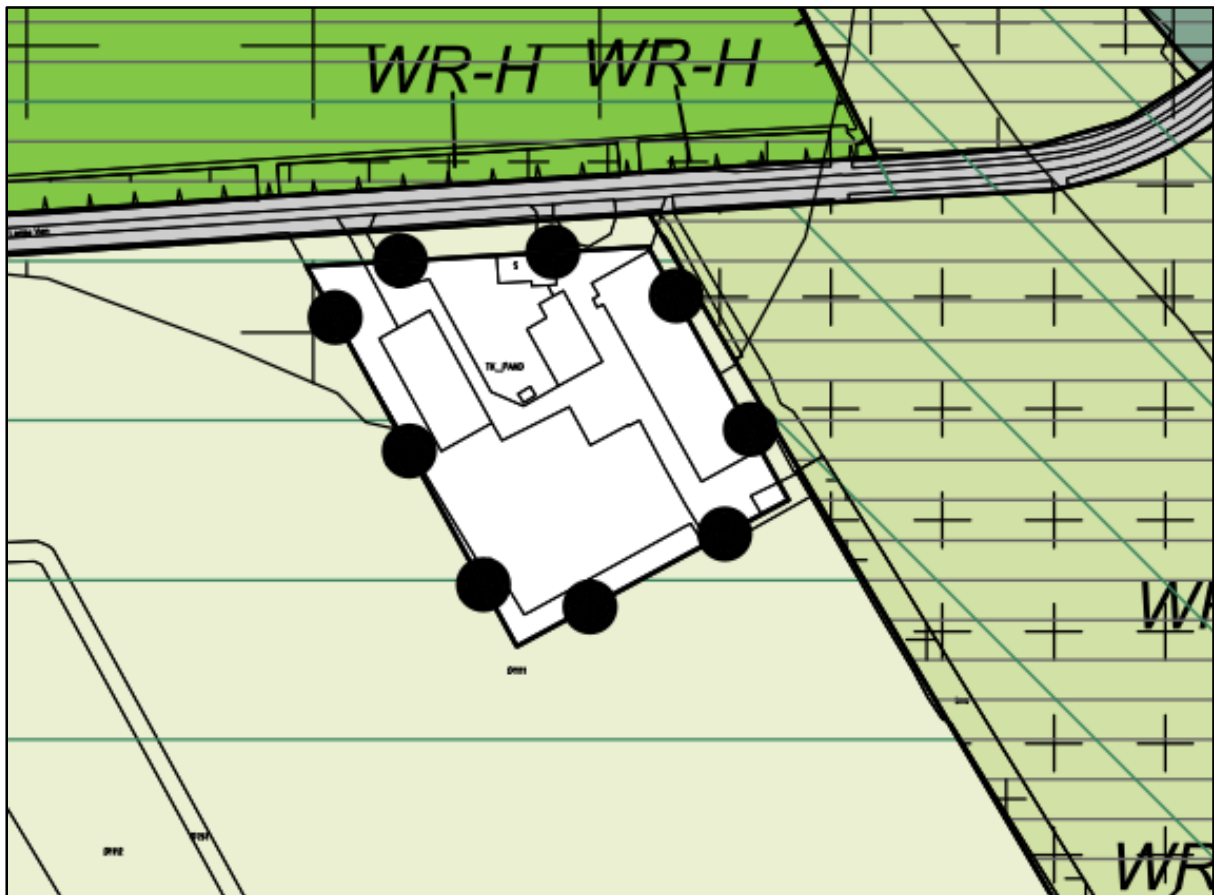

Afbeelding 2. Luchtfoto 2014 met indicatieve locatie nieuwe mestlo

Ten noorden van het bedrijf ligt het bos- en natuurgebied van Landgoed Geysteren, waar voor een deel een golfterrein in is aangelegd. De open agrarische gronden rondom het projectgebied zijn grotendeels in eigendom van het bedrijf en worden benut voor de gras- en maïsteelt.

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Voor het oostelijke deel van het buitengebied van de gemeente Venray (het deel wat voorheen toebehoorde aan de gemeente Meerlo-Wanssum) geldt het bestemmingsplan “Buitengebied-Oost” (vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Venray d.d. 18 juni 2013). Alle agrarische bouwvlakken van veehouderijen zijn buiten dit bestemmingsplan gehouden. Voor het agrarische bouwvlak geldt derhalve nog het oude bestemmingsplan “Buitengebied” van de voormalige gemeente Meerlo-Wanssum.

Afbeelding 3. Uitsnede verbeelding bestemmingsplan “Buitengebied-Oost”

Aangezien de mestlo buiten het agrarische bouwvlak is beoogd geldt ter plaatse het bestemmingsplan “Buitengebied-Oost”. De gronden zijn bestemd als ‘Agrarisch’ met de gebiedsaanduiding ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’.

Gronden bestemd als ‘Agrarisch’ zijn bestemd voor een agrarisch grondgebruik. Het is uitsluitend toegestaan bebouwing binnen deze bestemming op te richten via een afwijkingsbevoegdheid. Echter bij de oprichting van de mestlo wordt niet aan de gestelde voorwaarden voldaan.

2. PROJECTPROFIEL

2.1 Gebiedsbeschrijving

Het projectgebied is gelegen ten westen van de kern Wanssum, aan de rand van de Wanssumer Heide. Wanssum maakt onderdeel uit van de gemeente Venray, gelegen in het noorden van Limburg. Circa 1.950 inwoners bevolken de kern.

Dwars door Wanssum stroomt de Groote Molenbeek, welke ten noorden van de kern uitmondt in de Maas. Op de westelijke oever werd de beek oorspronkelijk begeleidt door een bosstrook waar doorheen o.a. de watergang De Vennen kronkelde. Achter deze bosstrook bevond zich de grootschalige Wanssumer Heide.

Afbeelding 4. Topografische situatie 1913 met Wanssum, de Groote Molenbeek, de bosstrook en het heidegebied

Dwars door het heidegebied liep al de doorgaande weg naar Venray, de huidige provinciale weg N270. Vanaf de jaren '20 van de vorige eeuw is het heidegebied op een planmatige en grootschalige wijze ontgonnen. In de huidige landschapskarakteristiek is dit nog steeds goed herkenbaar. Het gebied kenmerkt zich door een grote mate van openheid en het ontbreken van bebouwing. De enige landschapselementen betreffen de opgaande singels die de lange, rechtlijnige wegen begeleiden.

De bosstrook, zoals oorspronkelijk aanwezig, is door de ontginning flink in omvang verkleind en de watergang De Vennen is gekanaliseerd. Uitsluitend de direct aanpalende gronden van de watergang zijn nu nog voorzien van bosopstand. De aangrenzende lager gelegen weilanden worden omzoomd door houtsingels, waardoor dit gebied een veel kleinschaliger karakter heeft dan de grootschalige heideontginning.

Iets verder naar het noorden is het bos wel nagenoeg volledig in stand gebleven. Deze bossen behoren tot het Landgoed Geysteren. In dit bos- en natuurgebied bevindt zich tegen de grootschalige heideontginning aan het golfterrein Geysteren.

Het projectgebied ligt aan de rand van de grootschalige heideontginning, tegen het kleinschaligere landschap rond de watergang De Vennen. Aan de oostelijke zijde wordt de melkrundveehouderij begrensd door een houtsingel. De Lange Ven wordt aan de zuidelijke zijde begeleidt door een opgaande wegbeplanting, terwijl aan de noordelijke zijde een houtsingel ligt. Ten noorden van deze houtsingel bevindt zich het golfterrein.

In westelijke en zuidelijke richting bevindt zich de grootschalige heideontginning. Deze gronden zijn louter in agrarisch gebruik als zijnde wei- of akkerland. Rondom het projectgebied liggen de bij de melkrundveehouderij behorende weilanden.

Afbeelding 5. Wanssummer Heide

Afbeelding 6. Zicht op bedrijf vanaf Venrayseweg

2.2 Projectbeschrijving

Het bedrijf aan de Lange Ven 5 betreft een melkrundveehouderij. Sinds 2010 is het bedrijf gestaag aan het groeien tot een omvang van 65 naar 151 melkkoeien en van 64 naar 72 stuks jongvee. Momenteel worden er ruim 100 melkkoeien en 70 stuks jongvee gehouden. Om deze dieren aantallen te kunnen huisvesten is de bestaande ligboxenstal in 2008 verlengd tot de huidige omvang.

De mestopslag vindt plaats in de mestkelders onder de stallen. De opslagcapaciteit bedraagt 1.860 m³. Deze mestkelders blijken een onvoldoende capaciteit te bevatten voor de ingezette verdere groei van het bedrijf. Dit probleem wordt tijdelijk opgelost door mest op te slaan in een mestzak.

De mestregelgeving is ook strenger geworden. De uitrijperiode voor mest op het land wordt steeds korter, wat betekent dat de capaciteit voor mestopslag moet worden vergroot. Daarnaast is het verplicht dat mestopslagen voldoende capaciteit bevatten voor een periode van 7 maanden.

De enige structurele oplossing voor het vergroten van de opslagcapaciteit van mest is het oprichten van een mestlo. Het bedrijf is daarom voornemens een dergelijke mestlo op te richten met een capaciteit van 2.000 m³ (doorsnede 22 meter).

Afbeelding 7. Huidige situatie van de plek waar de mestlo beoogd is

Binnen het agrarische bouwvlak is onvoldoende ruimte voor de oprichting van de mestlo. Achter de ligboxenstal liggen de bij het bedrijf behorende weilanden. Hier is wel voldoende ruimte voor het oprichten van de mestlo. Uit infrastructureel oogpunt is achter de ligboxenstal tevens een logische plek (gemakkelijk bereikbaar voor vrachtwagens / tractors en dicht bij de stal voor het overpompen van mest). Daarnaast is er sprake van een bundeling bij de bestaande bebouwing waardoor de karakteristieke landschappelijke openheid zo min mogelijk wordt aangetast.

Voor wat betreft de uiterlijke kenmerken gelden echter twee belangrijke voorwaarden:

- er is sprake van een betonnen mestlo en niet van een mestbassin of foliesilo;
- de mestlo dient aan bovenzijde te worden afgedekt (landelijke verplichting per 1 januari 2013, opgenomen in het Activiteitenbesluit) om vervlieging of uittreding van ammoniak en geur uit te sluiten.

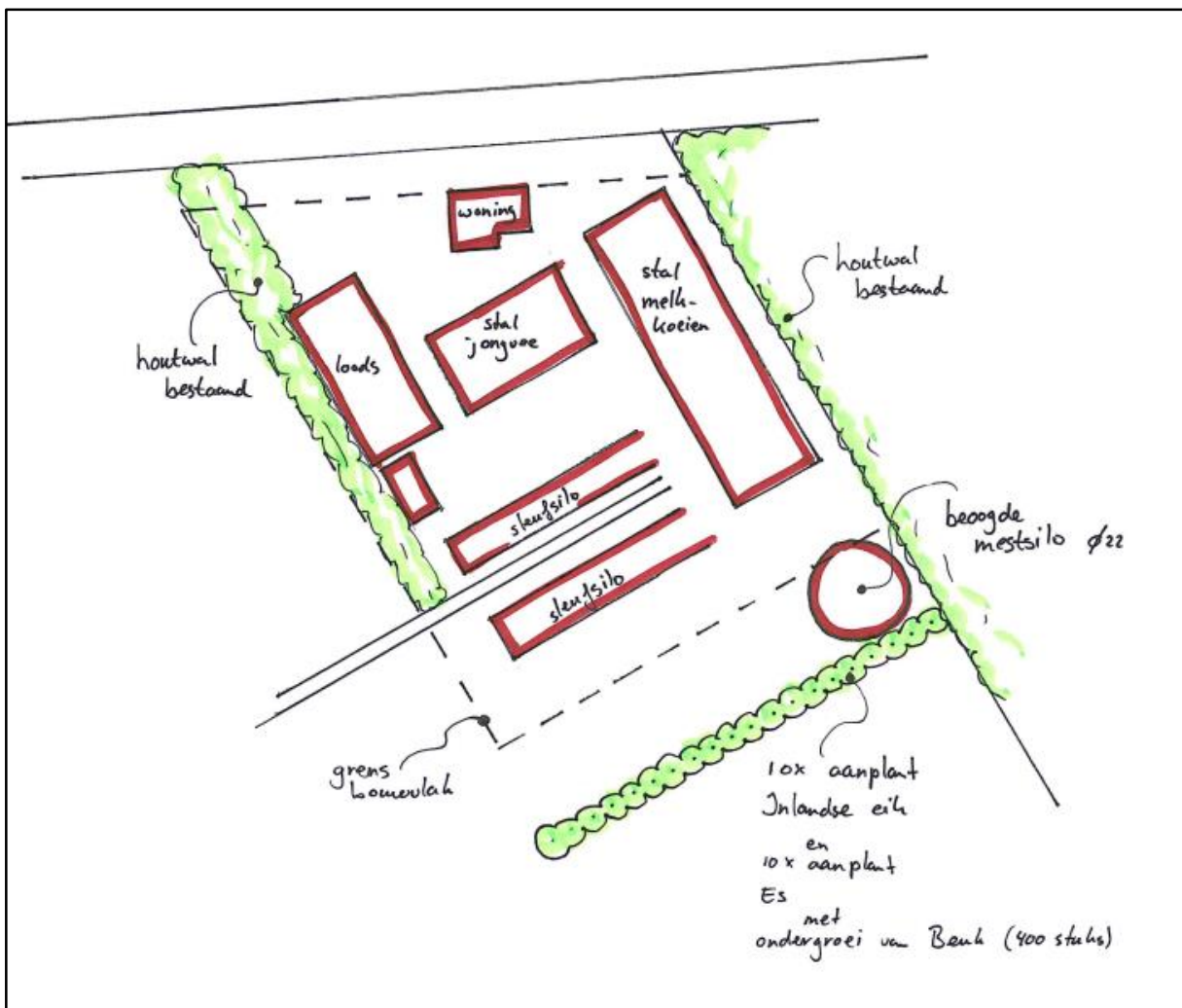
Een mestlo met een maximale capaciteit van 2.500 m³ valt onder het Activiteitenbesluit. Grotere mestlo's vallen niet meer onder het Activiteitenbesluit, maar zijn vergunningplichtig. In het kader van

het Activiteitenbesluit dient de afstand van een mestsilo tot woningen van derden minimaal 50 of 100 m te bedragen, afhankelijk van de oppervlakte van de mestsilo. Een mestsilo met een diameter van 22 m heeft een oppervlakte van 380 m². Voor een mestsilo met een dergelijke oppervlakte geldt een aan te houden afstand tot woningen van derden van 100 m. De afstand tot de meest nabij gelegen woning (Venrayseweg 43) bedraagt ruim 200 m. Aan de minimale afstand wordt derhalve ruimschoots voldaan.

2.3 Landschappelijke inpassing

Het bedrijf is in de huidige situatie reeds aan drie zijden voorzien van een landschappelijke inpassing. Aan de voorzijde wordt de Lange Ven begeleid met een opgaande wegbeplanting. Aan de overzijde van de weg is zelfs een brede houtsingel gelegen. Aan de oostelijke zijde grenst het bedrijf aan een andere brede houtsingel. De westelijke zijde van het bedrijf bestaat uit een erfbeplanting.

De achterzijde van het bedrijf, richting de provinciale weg, ligt ook niet geheel open en bloot in het landschap. De sleufsilo's worden aan het oog onttrokken door een aanplant van Laurier.

Afbeelding 8. Landschappelijke inpassing van het bedrijf

Met inachtneming van de landschappelijke, cultuurhistorische en ecologische waarden van de omgeving is gezocht naar een juiste inpassing van de mestsilo. Daarbij is tevens gebruik gemaakt van

het provinciale Landschapskader, wat weergeeft wat de basisstructuur is van het landschap en op welke wijze nieuwe ontwikkelingen een meerwaarde kunnen vormen.

Het plangebied maakt onderdeel uit van een (natte) heideontginning. De natte heideontginningen vonden voornamelijk plaats na 1900. Deze gebieden kenmerken zich nu door een grote mate van openheid en het ontbreken van bebouwing, in combinatie met het rechtlijnige karakter van de aanwezige beplanting, sloten en wegenpatroon. Landbouw bepaalt in hoge mate de karakteristiek van deze gebieden. Tegelijkertijd is het wenselijk de aanwezige openheid van dit landschap te behouden. Het doel voor dit gebied is om de landbouwkaracteristiek te behouden met veelal behoud van de openheid maar waarbij ook verdichting mogelijk is. Om tegelijkertijd het geometrisch patroon van wegen door het gebied herkenbaar te maken en te houden kunnen de wegen beplant worden met een consequente laanbeplanting. Plaatselijk lineaire landschapselementen in de vorm van singels en bomenrijen, die samen een raamwerk vormen waarbinnen de landbouw goed uit de voeten kan.

De plaatsing van de mestsilos is zodanig gekozen dat deze aansluitend bij de bestaande bebouwing plaatsvindt, tegen de bestaande houtwal. De karakteristieke openheid blijft met deze situering zo veel mogelijk behouden, er blijft sprake van een zo compact mogelijk bedrijf.

Met nieuwe beplanting is gezocht naar een betere integratie van de achterkant van het bedrijf naar het open landschap. Een aan te planten transparante bomenrij, bestaande uit afwisselend Inlandse eik (*Quercus robur*) en Es (*Fraxinus excelsior*), met daaronder een haag van Beuk (*Fagus sylvatica*) past niet alleen de mestsilos op een passende wijze in, maar ook de gehele achterkant van het bedrijf. In totaal worden 20 stuks bomen aangeplant (plantmaat 16-18). Zonder de aanwezigheid van de melkrundveehouderij aan het oog te onttrekken (transparantie bomenrij) zorgt dit lineaire landschapselement voor een groene afscherming. De daaronder aan te planten haag zorgt ervoor dat ook in de winter en wanneer de bomen volgroeid zijn sprake is van een groene afscherming. Over een lengte van 100 m worden per meter 4 stuks haagplantjes aangeplant (aanplant hoogte 50 cm). Haag dient gesnoeid te worden op een hoogte van 1,5 tot 2 meter. Evenwijdig aan de nieuwe beplanting wordt een verlagingsgerealiseerd voor hemelwaterinfiltratie.

De bomen zijn volgens goed gebruik op te kronen en te snoeien. Met een goede verzorging kunnen deze bomen opgroeien tot 15-20 m hoogte.

2.4 Conclusie

De mestsilos is noodzakelijk om een permanente uitbreiding van de opslagcapaciteit voor mest te realiseren op het bedrijf. Een verdere groei van het aantal koeien is dan mogelijk in lijn met de mestregulering.

Door de situatie van de mestsilos tegen de bestaande houtsingel aan en de te realiseren landschappelijke inpassing aan de zijde van de provinciale weg wordt de mestsilos op een juiste manier in het landschap geïntegreerd.

3. BELEIDSKADER

3.1 Rijksbeleid

Het rijksbeleid dat van toepassing is op de oprichting van de mestlo is door provincie en gemeente verder uitgewerkt in provinciaal en gemeentelijk beleid. Dit initiatief is van een dermate kleinschalige schaal dat er geen nationale belangen in het geding zijn. Het rijksbeleid is daarom niet verder uitgewerkt.

3.2 Provinciaal beleid

POL2014

Op 12 december 2014 hebben Gedeputeerde Staten het POL2014, met bijbehorend plan-MER, de Omgevingsverordening Limburg 2014 en het Provinciaal verkeers- en vervoersprogramma vastgesteld. Allemaal als onderdeel van een integrale omgevingsvisie. Deze documenten zijn op 16 januari 2015 in werking getreden.

De provinciale ruimtelijke ambitie komt voort uit de Limburgagenda: een voortreffelijk grensoverschrijdend leef- en vestigingsklimaat, dat eraan bijdraagt dat burgers en bedrijven kiezen voor Limburg; om er naar toe te gaan en vooral ook om er te blijven. In het POL staan de fysieke kanten van het leef- en vestigingsklimaat centraal. Belangrijke uitdagingen zijn het faciliteren van innovatie, het aantrekkelijk houden van de regio voor jongeren en arbeidskrachten, de fundamenteel veranderende opgaven op het gebied van wonen en voorzieningen, de leefbaarheid van kernen en buurten en het inspelen op de klimaatverandering.

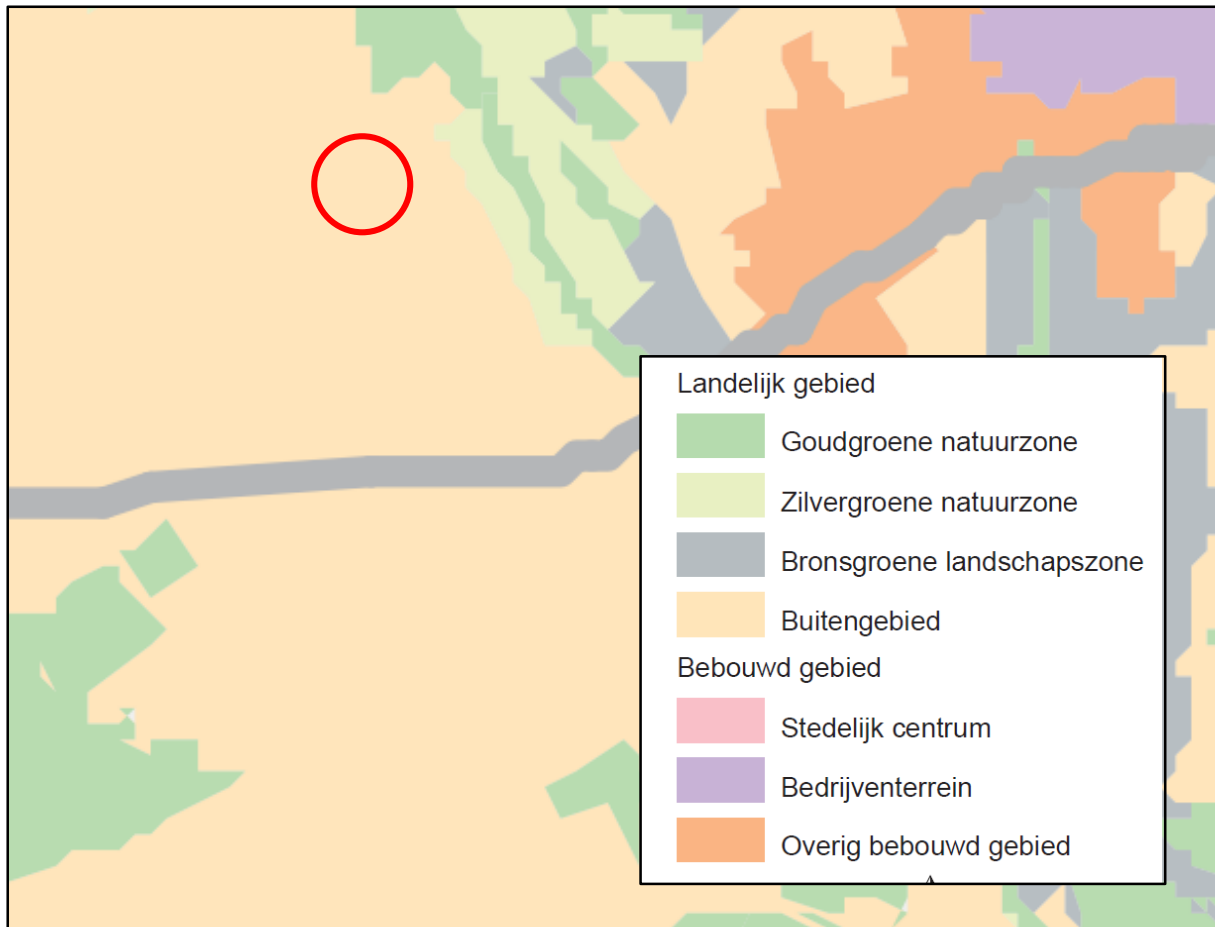
Aan het provinciaal omgevingsbeleid ligt een aantal principes ten grondslag: kwaliteit staat daarbij centraal. Dat komt tot uiting in het koesteren van de gevarieerdheid van Limburg onder het motto 'meer stad, meer land', het bieden van ruimte voor verweving van functies, in kwaliteitsbewustzijn, en in dynamisch voorraadbeheer dat moet resulteren in een nieuwe vorm van groeien. Algemene principes voor duurzame verstedelijking sluiten hierop aan, zoals de ladder van duurzame verstedelijking en de prioriteit voor herbenutting van cultuurhistorische en beeldbepalende gebouwen.

Het landelijk gebied in Limburg is heel aantrekkelijk. Dat wil de provincie graag zo houden. Niet voor niets is een leidend principe in dit POL 'meer stad, meer land'. Reden om bijzonder terughoudend te zijn met nieuwe stedelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied.

Het landelijk gebied wordt geconfronteerd met een aantal stevige opgaven en vraagstukken die in het POL om antwoord vragen zoals de klimaatopgave (die zich vertaalt in vraagstukken op het gebied van hoogwaterveiligheid en regionale wateroverlast én van watertekorten en droogte), biodiversiteitsopgave, waterkwaliteitsopgave en opgaven in de watervoorziening. Belangrijk is ook om ruimte te bieden aan de economische sectoren die nauw met dat landelijk gebied verbonden zijn. De land- en tuinbouw, deels intensief en grootschalig, deels juist kleinschalig met een tendens naar verbreding met niet-agrarische nevenfuncties. En daarnaast ook onderdelen van de vrijetijdseconomie. Ook het leegstands-vraagstuk speelt nadrukkelijk in het landelijk gebied, vooral in Noord- en Midden-Limburg. Daar wordt de komende jaren een hausse aan vrijkomende agrarische bedrijfsbebouwing verwacht.

De kwaliteit van (de activiteiten in) het landelijk gebied draagt bij aan een aantrekkelijke woon- en leefklimaat in de steden en dorpen. Het aantrekkelijker en toegankelijker maken van het landelijk gebied

voor toerisme en recreatie betekent overigens niet alleen dat agrariërs rekening houden met toeristen / burgers, maar zeker ook dat burgers worden aangesproken op begrip voor de bedrijfsvoering van agrariërs.

Afbeelding 9. Uitsnede kaart zonering Limburg

De grote variatie in omgevingskwaliteiten is een kenmerk en sterk punt van Limburg. Om daaraan recht te doen, worden in het POL2014 zeven globaal afgebakende gebiedstypen onderscheiden. Dit zijn zones met elk een eigen karakter, herkenbare eigen kernkwaliteiten, en met heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden. Het projectgebied is gelegen in de zone 'buitengebied'. Deze zone omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing. Beleidsmatig worden hier de volgende accenten gelegd:

- ontwikkelingsmogelijkheden voor nieuwe bedrijfslocaties landbouw;
- terugdringen milieubelasting vanuit landbouw;
- kwaliteit en functioneren ondergrond.

In het POL wordt geconcretiseerd hoe de ambitie dat elk land- en tuinbouw bedrijf in 2025 een lust voor zijn omgeving is, wordt gerealiseerd. Zo krijgt de aanpak 'schone stallen', een combinatie van stimuleren en reguleren, in het POL de nodige aandacht. De Verordening veehouderijen en Natura2000 is daarvoor opgenomen in de Omgevingsverordening. De opgaven voor de Limburgse land- en tuinbouw zijn als volgt:

- Als onderdeel van duurzame productie worden de emissies naar lucht, water en bodem, in het bijzonder ammoniak, geur, fijn stof, nitraat en gewasbeschermingsmiddelen, teruggedrongen.

- Ruimte bieden aan doorgroei van bestaande land- en tuinbouwbedrijven, in een goede balans met omgevingswaarden.
- Ruimte bieden voor de vestiging van nieuwe bedrijven; bij intensieve veehouderij- en glastuinbouwbedrijven wordt gefocust op (een beperkt aantal) daarvoor geschikte locaties in het landelijk gebied.
- Een perspectief bieden voor de ontwikkeling van agglomeratielandbouw op daarvoor geschikte locaties.
- Kwaliteitsslag in het landelijk gebied voor verduurzaming van bestaande agrarische bedrijven, hergebruik van leegkomende (beeldbepalende) gebouwen en sloop van leegkomende bebouwing waar geen passend alternatief voor aanwezig is.

Het is van groot belang dat de agrarische sector en overheden samen werken aan het vergroten van maatschappelijk verantwoord ondernemerschap in de land- en tuinbouwsector. Dat moet tot uiting komen in bedrijfsvoeringsconcepten waarin ondernemers extra maatregelen nemen om de effecten op de omgeving te reduceren: minder hinder, minder bodem- en (grond)waterbelasting, minder water- en energieverbruik, gecombineerd met een goede landschappelijke inpassing. De algemene stelregel is dat ontwikkelruimte geboden wordt op basis van een integrale kwaliteitsverbetering van de omgeving. Een ondernemer die duurzaam onderneemt, beperkt zich niet enkel tot milieu- en ruimtelijke componenten in zijn bedrijfsvoering, maar heeft nadrukkelijk aandacht voor duurzaam ondernemerschap en duurzame bedrijfsvoering. Nadrukkelijk geeft de provincie aandacht aan de voorlopers in de agrarische sector.

De ontwikkeling in de veehouderij manifesteert zich voor het overgrote deel in de vorm van doorgroei van bestaande bedrijven. De doorgaande schaalvergroting, de milieueisen, de combinaties met energie-opwekking of mestverwerking maken dat er bij veel bedrijven een behoefte bestaat om uit te breiden. Regelgeving voor ammoniak, fijn stof en geur zijn in hoge mate bepalend voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de veehouderij, evenals de maatschappelijke inbedding van de veehouderij in zijn omgeving. Er wordt ontwikkelruimte geboden op basis van een integrale kwaliteitsverbetering in de omgeving. Er wordt daarmee niet gestuurd op dieren aantallen. Integrale kwaliteit is de maatstaf, maar dan wel kwaliteit ruim boven de wettelijke basis. Rode draad is dat innovaties worden gestimuleerd hetgeen voortschrijdend tot verbeterde emissiereducties zal leiden. Het stimuleren van koplopers neemt daarbij een belangrijke rol in.

De oprichting van de mestlo past binnen de beleidsuitgangspunten zoals die gesteld zijn in het POL2014. In de zone 'buitengebied' biedt de provincie voorlopers in de agrarische sector ontwikkelingsmogelijkheden. De melkrundveehouderij heeft duurzaamheid en een moderne, toekomstgerichte bedrijfsvoering in een hoog vaandel staan. Doorgroei van het bedrijf vindt plaats om op een efficiënte, bedrijfseconomisch interessante en duurzame manier te kunnen produceren. Vanuit milieuperspectief voldoet de oprichting van de mestlo aan alle wettelijke eisen en is er geen sprake van een verslechtering van het milieu. De oprichting van de mestlo past daarmee in de beleidsdoelstelling van de provincie om een duurzame ontwikkeling van de Limburgse land- en tuinbouw na te streven. Vanwege de clustering met de bestaande bebouwing en door de landschappelijke inpassing van de achterzijde van het bedrijf vindt het initiatief in goede balans plaats met de omgevingswaarden.

3.3 Gemeentelijk beleid

Ontwikkelingsperspectief Venray 2015

In het Ontwikkelingsperspectief is een visie gegeven voor welke koers de gemeente Venray in de toekomst gaat varen en dient als gemeentelijke structuurvisie (vastgesteld d.d. 23 september 2008). Het ontwikkelingsperspectief is een perspectief voor de middellange termijn. De tijdshorizon is 2015, met een doorkijk naar 2020 / 2030. Het Ontwikkelingsperspectief vormt voor het gemeentebestuur het vertrekpunt voor de afweging bij concrete beslissingen en voor de inzet van bestuurlijke uitvoeringsinstrumenten, zoals het formuleren van beleid, het vaststellen van plannen, het opstellen van uitvoeringsprogramma's met daarbij behorende prioriteiten en inzet van menskracht en het beschikbaar stellen van financiële middelen.

Het beleidsstuk heeft als doel de ruimtelijke, economische en maatschappelijke ontwikkeling van Venray te begeleiden en de regiefunctie van de gemeente vorm te geven. De kenmerken van het Ontwikkelingsperspectief Venray zijn:

- selectiviteit;
- integraliteit;
- uitvoeringsgericht;
- ambities van de gemeente;
- veranderende rol van de gemeente;
- basis voor ontwikkelingsplanologie.

Het fundament voor het ontwikkelingsperspectief is gelegd in de verkenningennota en de doelstellingennota. In de verkenningennota zijn de ontwikkelingen en trends in beeld gebracht, en is een opsomming gegeven van de belangrijkste opgaven en knelpunten. In de doelstellingennota is op basis van de discussie over verschillende mogelijke toekomstrichtingen voor Venray een koers voor de langere termijn bepaald. Deze koers is vastgelegd door middel van een aantal doelstellende uitspraken. Deze uitspraken geven vervolgens richting aan het structuurbeeld voor de gemeente Venray, en bepalen ook de keuzes die voor de stad, de kerkdorpen en het buitengebied zijn gemaakt. De doelstellingen die van belang zijn voor de realisatie van de mestsilo worden hieronder kort toegelicht:

1. de waterhuishoudkundige aspecten worden op evenwichtige wijze meegenomen bij de ontwikkeling van ruimtelijke plannen;
2. milieuaspecten worden in een vroegtijdig stadium meegewogen bij plannen en projecten;
3. Venray kent verschillende landschappen, met eigen kenmerken en kwaliteiten. Nieuwe functies die niet direct passen in het bestemmingsplan kunnen onder voorwaarden toch worden toegestaan indien ze passen bij de kwaliteiten van het landschap.

Doordat de ontwikkelingsrichting van Venray in hoofdlijnen is neergezet, is niet specifiek genoemd over de oprichting van een mestsilo. Over de hoofdlijnen die toch betrekking op de mestsilo kan het volgende worden gesteld:

- Ad. 1. Het hemelwater dat op de mestsilo valt zal niet worden afgevoerd middels het gemeentelijk rioleringsstelsel. Conform het beleid wordt het hemelwater geïnfiltreerd in de bodem zodat het riool wordt ontlast van (relatief) schoon hemelwater en de grondwatervoorraden worden aangevuld. In paragraaf 4.5 wordt nader ingegaan op dit aspect.
- Ad. 2. Voor de oprichting van de mestsilo zijn alle noodzakelijke milieuaspecten beoordeeld. Door de afdekking van de mestsilo en het geheel gesloten systeem is er geen sprake van het vervliegen van ammoniak en andere gassen. Door de grote afstand tot omliggende woningen is er ook geen sprake van een verslechtering van het woon- en leefklimaat ter plaatse van die woningen. In paragraaf 4.1 wordt nader ingegaan op de milieuaspecten.

- Ad. 3. De mestsilo wordt aan de rand van een open heideontginning opgericht. Door de mestsilo aan de rand van het open gebied op te richten, nabij de bestaande bebouwing van het bedrijf, wordt de karakteristieke landschappelijke openheid gerespecteerd. De mestsilo wordt voorzien van een passende landschappelijke inpassing zodat deze op een juiste wijze in het landschap geïntegreerd is.

Strategische visie Venray 2020

De Strategische visie 2020 is op 3 november 2009 vastgesteld door de gemeenteraad van Venray en is het richtinggevend document voor het Venrayse beleid van de komende jaren.

De karakteristiek van Venray; een verstedelijkte kern in een groot en landschappelijk buitengebied, met daar omheen een tiental dorpen met ieder een eigen karakteristiek, biedt een groot aantal verschillende woon- en leefmilieus. Daarmee biedt Venray de ruimte voor een gevarieerde en boeiende maatschappelijke omgeving. Venray biedt daarmee een aantrekkelijke leefomgeving voor de regio.

De ontwikkelingen op het platteland verdienen in deze analyse een aparte plaats. De agrarische sector is altijd de motor geweest van het platteland. Nog altijd blijft de agrarische sector belangrijk maar door innovaties, technologisering en schaalvergroting gaat de prominente rol van de agrarische sector wel veranderen. De nadruk zal komen te liggen op grootschalige bedrijven, zowel in land- en tuinbouw als in veeteelt, die met relatief weinig menskracht een hoge toegevoegde waarde kunnen realiseren. Veel kleinschalige agrarische bedrijven zullen stoppen. In de vrijkomende gebouwen/ruimten ontstaat plaats voor nieuwe ontwikkelingen.

In de dorpen van de gemeente Venray (waarvan Wanssum er één is) wordt ruimte geboden aan grootschalige agrarische functies op de juiste plekken. De mestsilo draagt bij aan een grootschaligere agrarische functie. De oprichting van de mestsilo vindt plaats in het buitengebied van Wanssum waar geen omwonenden hinder ondervinden ervan en welke op een passende wijze in het landschap wordt geïntegreerd. De mestsilo wordt derhalve op een volgens de strategische visie passende locatie opgericht.

4. RANDVOORWAARDEN / RESULTATEN ONDERZOEKEN

Dit hoofdstuk bevat een inventarisatie van de verschillende omgevingsaspecten die van invloed zijn op het realiseren van het ruimtelijk beleid. Daarbij komen onder meer de volgende aspecten aan de orde: milieu (geluid, bodem, bedrijfshinder en zonering, luchtkwaliteit), waterhuishouding (riolering en watertoets), externe veiligheid, archeologie en cultuurhistorie, verkeer en vervoer, kabels, leidingen en overige belemmeringen, alsmede natuur en landschap.

4.1 Milieu

4.1.1 Geluid

Een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling, waarbij sprake is van de realisatie van een geluidsgevoelig object dient te worden getoetst aan de Wet geluidhinder. Een mestsilo betreft geen geluidsgevoelige functie. Het initiatief leidt niet tot een noodzaak tot het uitvoeren van een akoestisch onderzoek.

4.1.2 Lucht

De lokale luchtkwaliteit wordt bepaald door de lokale achtergrondconcentratie en door de emissies veroorzaakt door het wegverkeer. Daarnaast kunnen lokale bronnen ook invloed hebben op de luchtkwaliteit. Ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan de Wet luchtkwaliteit.

Op basis van de Wet luchtkwaliteit, als onderdeel van de Wet milieubeheer, gelden kwaliteitseisen voor de luchtkwaliteit. Deze kwaliteitseisen zijn door middel van grenswaarden voor de diverse luchtverontreinigingscomponenten vastgelegd. Deze grenswaarden gelden overal in de buitenlucht. Er wordt onderscheid gemaakt tussen projecten die 'Niet in betekende mate' (NIBM) en 'In betekende mate' (IBM) bijdragen. Projecten die NIBM bijdragen aan de luchtkwaliteit kunnen zonder verdere toetsing aan de grenswaarden uitgevoerd worden.

Als een project ervoor zorgt dat de concentratie PM₁₀ of NO₂ met meer dan 3% van de grenswaarde verhoogd, draagt het project IBM bij aan de luchtkwaliteit en dient een luchtkwaliteitsonderzoek uitgevoerd te worden om de effecten op de luchtkwaliteit in beeld te brengen.

Doordat de mestsilo wordt afgedekt en het laden en lossen door middel van een gesloten systeem gebeurt is er wat dat betreft geen effect op de luchtkwaliteit. De zeer beperkte toename van verkeer draagt niet in betekende mate bij aan de luchtkwaliteit. Op basis hiervan wordt een nader onderzoek naar de luchtkwaliteit dan ook niet noodzakelijk geacht.

4.1.3 Bodem en grondwaterkwaliteit

Het kader voor bodem wordt gevormd door de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Bij een ruimtelijke ontwikkeling dient inzicht te worden gegeven in de bodemkwaliteit. Hiervoor dient:

- te worden beoordeeld of de bodem geschikt is voor de beoogde bestemming;
- te worden beschreven welke beoogde maatregelen worden getroffen;
- in de exploitatieopzet de kosten van eventuele saneringsmaatregelen te worden meegenomen.

Op grond van de beschikbare informatie wordt ter plaatse van het projectgebied geen ernstige bodemverontreiniging verwacht. Het projectgebied is namelijk in gebruik en altijd in gebruik geweest als weiland, er hebben geen ophogingen of dempingen van sloten of andere bodembedreigende activiteiten plaatsgevonden. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is dan ook niet benodigd.

4.1.4 Externe veiligheid

Het algemene beleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving vanwege: het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichting), het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen, buisleidingen) en het gebruik van luchthavens.

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid van degenen die niet bij de risicovolle activiteit zelf zijn betrokken, maar als gevolg van die activiteit wel risico's kunnen lopen, zoals omwonenden. Het beleid is onder andere verankerd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichting (Revi) en verder uitgewerkt / toegelicht in o.a. de Handleiding Externe Veiligheid Inrichtingen en de Handreiking Verantwoordingsplicht Groepsrisico. Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is het beleid gebaseerd op de Nota Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (RNVGS). Deze is verder geoperationaliseerd en verduidelijkt door middel van de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen.

In het externe veiligheidsbeleid staan twee doelen centraal: de bescherming van individuen tegen de kans op overlijden als gevolg van een ongeluk en de bescherming van de samenleving tegen het ontwrichtende effect van een ramp met een groter aantal slachtoffers; respectievelijk het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Het plaatsgebonden risico van een bepaalde activiteit is de kans per jaar op een bepaalde plaats, dat een continu daar aanwezig gedacht persoon die onbeschermd is, komt te overlijden als gevolg van een mogelijk ongeluk met die activiteit. Het groepsrisico is de kans per jaar dat in één keer een groep mensen van een bepaalde omvang komt te overlijden bij een ongeval met gevaarlijke stoffen. Voor het groepsrisico is geen norm gesteld. Uit het vigerende beleid, zoals onder andere vastgelegd in het Bevi, geldt een verantwoordingsplicht.

Binnen of in de directe omgeving van het projectgebied is geen sprake van een risicovolle activiteit waarbij het plaatsgebonden risico reikt tot aan het projectgebied. De meest dichtbij gelegen risicovolle activiteit betreft het vervoer van gevaarlijke stoffen over de provinciale weg N270, circa 200 m ten zuiden van het projectgebied. Deze weg is niet voorzien van een plaatsgebonden risicocontour.

Een verantwoording van het groepsrisico is louter aan de orde wanneer een (beperkt) kwetsbaar object wordt opgericht. Een kwetsbaar object betreft een woning of een gebouw waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn. Een mestsilo betreft geen (beperkt) kwetsbaar object. De oprichting van de mestsilo heeft derhalve geen consequenties voor het groepsrisico. Een onderzoek naar het groepsrisico is daarmee niet benodigd.

4.1.5 Bedrijven en milieuzonering

Milieuzonering is het aanbrengen van een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming of vergroting van de kwaliteit van de leefomgeving. Als hulpmiddel voor de inpassing van bedrijvigheid in haar fysieke omgeving of van gevoelige functies nabij bedrijven, heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), in samenwerking met de Ministeries van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en Economische zaken, in 2009 een indicatieve bedrijvenlijst opgesteld.

Om een milieuzonering in een concrete situatie te kunnen uitwerken bevat de VNG publicatie bouwstenen. De drie belangrijkste bouwstenen zijn:

1. de richtafstandenlijst;
2. twee omgevingstypen;
3. een lijst van toelaatbare activiteiten in gemengd gebied met het oog op functiemenging.

De belangrijkste bouwstenen voor milieuzonering zijn de twee richtafstandenlijsten die zijn opgenomen in bijlage 1 van de VNG publicatie. Dit zijn afstanden ten opzichte van een rustige woonwijk (of een vergelijkbaar omgevingstype). In de bijlagen wordt onderscheid gemaakt naar richtafstanden voor de ruimtelijke relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van deze vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een activiteit in een milieucategorie.

Voor de melkrundveehouderij (fokken en houden van rundvee), inclusief een mestilo, geldt dat op basis van de richtafstandenlijst de volgende richtafstanden moeten worden aangehouden:

- geur: 100 m
- stof: 30 m
- geluid: 30 m
- gevaar: 0 m

De afstand tot de meest nabij gelegen woning bedraagt ruim 200. Aan de gestelde richtafstanden wordt ruimschoots voldaan. Er kan gesteld worden dat door de oprichting van de mestilo behorende bij de melkrundveehouderij een goed woon- en leefklimaat bij de omliggende woningen kan blijven gewaarborgd.

4.2 Kabels, leidingen en straalpaden

Grotere kabels en leidingen krijgen in een bestemmingsplan veelal een planologische beschermingszone door middel van een dubbelbestemming. Hiermee wordt de bedrijfszekerheid en de veiligheid van de betreffende leiding gewaarborgd.

Op basis van het vigerende bestemmingsplan er geen sprake van een dergelijke dubbelbestemming. Ook op kaarten van Gasunie, TenneT en Waterschapsbedrijf Limburg blijkt dat ter plaatse geen sprake is van aanwezigheid van (ondergrondse) leidingen.

4.3 Geurhinder en veehouderijen

Het doel van het plaatsen van de mestilo is het uitbreiden van de opslagcapaciteit van dierlijke mest. De mestilo dient te worden uitgevoerd met een gesloten dakconstructie (wettelijk verplicht). Een gesloten dakconstructie draagt zorg voor het tot een minimum beperken van emissies zoals ammoniak en geur. Het laden en lossen van de mestilo gebeurt van onderaf. Het voordeel van onderaf laden en lossen is dat een eerder ontstane drijfslag in de mestilo niet wordt doorbroken. Deze uitvoering draagt ook bij tot het tot een minimum beperken van geuremissies.

De afstand van de mestilo tot de meest dichtbij gelegen woning bedraagt ruim 200 m. Er wordt voldaan aan de afstand van 100 m zoals in het Activiteitenbesluit is opgenomen. Gezien deze grote afstand wordt gesteld dat oprichting van de mestilo geen geurhinder zal veroorzaken op omliggende woningen.

4.4 Ecologie

De bescherming van de natuur is in Nederland vastgelegd in respectievelijk de Natuurbeschermingswet en de Flora- en faunawet. Deze wetten vormen een uitwerking van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn. Daarnaast vindt beleidsmatige gebiedsbescherming plaats door middel van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), die is geïntroduceerd in het 'Natuurbeleidsplan' (1990) van het Rijk en op provinciaal niveau in het POL2006 is vastgelegd, en door middel van de Boswet.

Natuurbeschermingswet

De Natuurbeschermingswet 1998 heeft betrekking op de Europees beschermde Natura 2000-gebieden en de Beschermde Natuurmonumenten. De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. Als er n.a.v. projecten, plannen en activiteiten mogelijkwerijs significante effecten optreden, dienen deze vooraf in kaart gebracht en beoordeeld te worden. Projecten, plannen en activiteiten die mogelijk een negatief effect hebben op de beschermde natuur in een Natura 2000-gebied (of Beschermde Natuurmonument) zijn vergunningsplichtig.

Binnen een straal van 10 kilometer rondom het bedrijf zijn meerdere Natura2000-gebieden gelegen, te weten:

- Boschhuizerbergen (afstand 3,1 km)
- Maasduinen (afstand 3,7 km)

Door het afdekken van de mestsilo is er geen sprake van ammoniakemissie en daarmee geen negatief effect op de Natura2000-gebieden. Voor het overige is de afstand tot de Natura2000-gebieden dusdanig ruim dat er geen sprake kan zijn van een negatief effect. Een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet is daarom niet benodigd.

Flora- en faunawet

De Flora- en faunawet heeft betrekking op alle in Nederland in het wild voorkomende zoogdieren, (trek)vogels, reptielen en amfibieën, op een aantal vissen, libellen en vlinders, op enkele bijzondere en min of meer zeldzame ongewervelde diersoorten (uit de groepen kevers, mieren, schelp- en schaaldieren) en op een honderdtal vaatplanten. Voor alle soorten geldt een zorgplicht. Dat betekent dat o.a. opzettelijke verstoring niet is toegestaan. Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet naast de zorgplicht ook rekening gehouden worden met de juridisch zwaarder beschermde soorten uit tabel 2 van de Flora- en faunawet, de bijlage 1 soorten van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten, de soorten uit Bijlage IV van de Habitatrichtlijn en met alle vogels. Van deze laatste groep is een lijst opgesteld met vogelsoorten waarvan de nesten jaarrond beschermd zijn en een lijst met vogels waarbij inventarisatie gewenst is. Komen soorten van de hierboven genoemde beschermingsregimes voor dan is de eerste vraag of de voorgenomen activiteit effecten heeft op deze beschermde soorten. Treden er effecten op dan dient er gekeken te worden of er passende maatregelen getroffen kunnen worden om de functionaliteit van de voortplantings- en/of vaste rust- en verblijfplaats te garanderen.

Het huidige weiland waarop de mestsilo is voorzien kan onderkomen bieden aan weidebroedvogels als gele kwikstaart en Kievit. De locatie vormt een geschikt habitat voor grondgebonden zoogdieren als haas, egel, mol en konijn. Verder kan de locatie gebruikt worden door in de omgeving verblijvende vleermuizen als rosse vleermuis en laatvlieger om te foerageren. Daarnaast vormt de locatie een weinig geschikt habitat voor amfibieën. Incidenteel kunnen passerende algemene soorten als bruine kikker en gewone pad beschutting vinden tussen de vegetatie. Voor de overige soorten uit de verschillende soortgroepen vormt het weiland geen geschikt habitat of zijn deze op grond van bekende verspreidingsgegevens of het ontbreken van verblijfsindicaties niet te verwachten.

Indien met de bouw van de mestlo wordt aangevangen buiten het broedseizoen, zullen geen overtredingen plaatsvinden van de Flora- en faunawet met betrekking tot broedvogels. Het (laten) uitvoeren van een controle op de aanwezigheid van een broedgeval voor aanvang van de werkzaamheden wordt in dit geval voldoende geacht.

Voor algemeen voorkomende grondgebonden zoogdieren en amfibieën geldt de algemene zorgplicht, die er ondermeer in voorziet dat al het redelijkerwijs mogelijke dient te worden gedaan om het doden van dieren te voorkomen. Er zijn in het kader van de algemene zorgplicht geen speciale maatregelen nodig.

Ontheffingsaanvraag voor overtreding van verbodsbepalingen in de Flora- en faunawet ten aanzien van verstoren van vaste rust- en verblijfsplaatsen is niet aan de orde.

Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is een robuust netwerk van natuurgebieden en tussenliggende verbindingzones. Het netwerk bestaat uit bestaande natuurgebieden, nieuw aan te leggen natuur en verbindingzones tussen de gebieden. Ook beheersgebieden behoren ertoe. Elk EHS-gebied heeft een zogenoemd natuurdoel. Een natuurdoel beschrijft een bepaalde natuurkwaliteit en wordt gebruikt als een toetsbare doelstelling voor een natuurgebied.

Het Rijk heeft in 1995 de algemene grenzen van de EHS aangegeven. Vervolgens hebben de provincies in hun streekplannen meer concrete grenzen vastgelegd. De provincies bepalen de contouren, waarna aan de gemeenten wordt gevraagd om de gebieden in het bestemmingsplan de juiste juridische bescherming te geven. Doordat de grenzen van de EHS zijn vastgelegd in de verschillende beleidsstukken zullen ruimtelijke projecten die de realisatie van de EHS frustreren geen doorgang kunnen vinden.

In de omgeving is van het projectgebied zijn niet alleen de bos- en natuurgebieden van Landgoed Geysteren aangewezen als EHS, maar ook de watergang De Vennen en aanpalende gronden. De oprichting van de mestlo heeft echter geen consequenties voor De Vennen, deze blijft zoals in de huidige situatie behouden. De als EHS aangewezen gronden zijn gelegen op een afstand van bijna 200 meter.

De migratie van dier- en plantsoorten wordt door de mestlo dan ook niet gehinderd. De ontwikkeling heeft daarom geen invloed op het functioneren van de EHS.

Boswet

De Boswet is een wet die op 20 juli 1961 door het Ministerie van Landbouw en Visserij (later Ministerie van LNV, nu Ministerie van EL&I) werd ingesteld om de Nederlandse bossen te beschermen. Doel van de wet is het voorkomen dat het bestaande bosareaal verder af neemt in oppervlakte.

De wet houdt in dat wanneer iemand een bos wil kappen, hier ten minste een maand voor de kap schriftelijk melding van moet doen. Binnen 3 jaar nadat het bos daadwerkelijk is gekapt moet het worden herplant. Onder bos wordt verstaan een bosperceel met een oppervlakte van 1.000 m² of meer of een rij bomen van meer dan 20 stuks.

In het projectgebied is geen sprake van opgaande beplanting of bos. De Boswet is daarom niet van toepassing.

Plaatsing mestlo ten opzichte van bestaande en nieuwe beplantingsstructuren

De mestlo wordt tegen de bestaande singel die aan de oostelijke zijde van het gehele bedrijf ligt gesitueerd. De afstand van de ligboxenstal met open zijgevels tot aan deze houtsingel bedraagt circa

10 meter. De mestilo zal dichterbij de houtsingel worden gerealiseerd, op een afstand van circa 8 meter. Direct achter de mestilo wordt een nieuwe bomenrij aangeplant. Door de (verplichte) gesloten kap van de mestilo is er geen sprake van emissie van ammoniak uit de mestilo, waardoor er geen negatieve ammoniakschade is te verwachten ter plaatse van de bestaande houtsingel en nieuwe bomenrij.

4.5 Waterhuishouding

In deze paragraaf wordt beschreven op welke wijze het waterhuishoudkundig systeem in het projectgebied opgebouwd is en hoe rekening is gehouden met de (ruimtelijk) relevante aspecten van (duurzaam) waterbeheer. Een beknopte beschrijving van de kenmerken van het watersysteem kan de benodigde inzicht geven in het functioneren van dit systeem.

Beleidskader

Relevante beleidstukken op het gebied van water zijn het Waterbeheerplan 2010-2015 van waterschap Peel en Maasvallei, het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014), het Nationaal Waterplan, WB21, Nationaal Bestuursakkoord Water en de Europese Kaderrichtlijn Water. Belangrijkste gezamenlijke punt uit deze beleidsstukken is dat water een belangrijk sturend element is in de ruimtelijke ordening. Water legt een ruimteclaim op het (stads)landschap waaraan voldaan moet worden. De bekende drietrapsstrategieën zijn leidend:

- vasthouden-bergen-afvoeren (waterkwantiteit);
- voorkomen-scheiden-zuiveren (waterkwaliteit).

Daarnaast is de Beleidsbrief regenwater en riolering nog relevant. Hierin staat hoe het best omgegaan kan worden met het hemelwater en het afkoppelen daarvan. Ook hier gelden de driestapsstrategieën. De meest relevante beleidsstukken zijn hieronder verder toegelicht.

Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014)

Het waterbeleid in het POL2014 sluit aan op de Europese Kaderrichtlijn Water en het Nationaal Waterplan. Het provinciaal waterbeleid omvat de volgende strategische doelen:

- herstel sponswerking: het voorkomen van wateroverlast en watertekort in het regionale watersysteem, anticiperend op veranderde klimatologische omstandigheden;
- herstel van de natte natuur: het bereiken van ecologisch gezonde watersystemen en grondwaterafhankelijk natuur;
- schoon water: het bereiken van een goede chemische kwaliteit voor water en sediment;
- duurzame watervoorziening: het beschermen van water voor menselijke consumptie, zodanig dat voldoende water van de vereiste kwaliteit via eenvoudige zuiveringstechnieken beschikbaar is;
- een veilige Maas: het streven naar een acceptabel risico voor overstromingen in het rivierbed van de Maas.

Conform de POL-kaarten 'Ondergrond' zijn geen nadere specifieke waarden voor het projectgebied aangegeven. Op basis van de POL-kaart 'Regionaal water' is het projectgebied gelegen nabij de algemene ecologische beek De Vennen.

Waterbeheerplan 2010-2015 waterschap Peel en Maasvallei

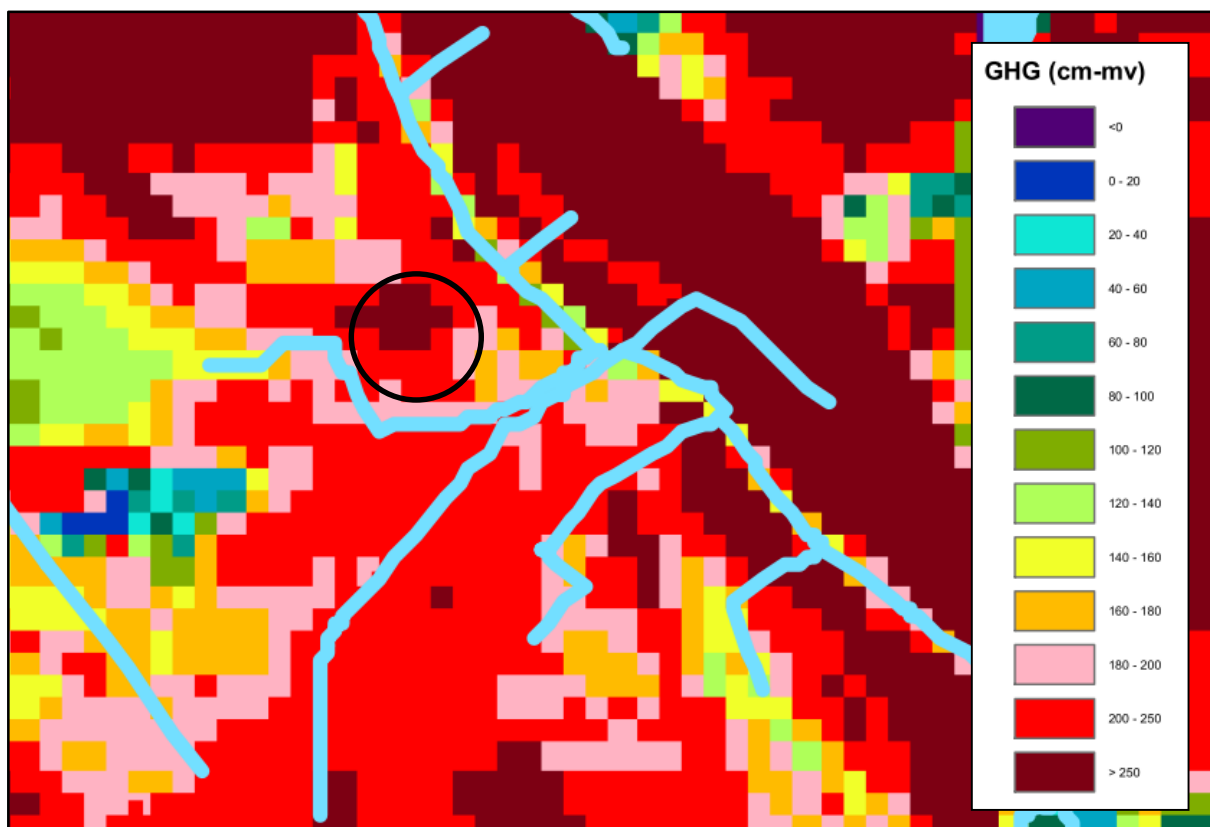
Het Integraal Waterbeheersplan 'Orde in water' van Waterschap Peel en Maasvallei (IWBP) beschrijft de uitwerking van het provinciale (oppervlakte)waterbeleid door het waterschap, zoals is vastgelegd in het POL2014. Het plan is richtinggevend voor het te voeren beleid en beheer van het waterschap. Het

waterbeheer wordt in al zijn samenhangen bekeken met als belangrijke uitgangspunten de watersysteembenadering en de waterketenbenadering. Bij de integrale afwegingen zijn een viertal leidende principes: veiligheid, duurzaamheid, water als medeordenend principe en niet afwentelen op anderen. In de afweging gelden een drietal toetsingscriteria: doelrealisatie, kosteneffectiviteit en maatschappelijk draagvlak. Extra inspanningen worden geleverd op het realiseren van duurzaam stedelijk waterbeheer waaronder het nadrukkelijk beïnvloeden van de ruimtelijke ordening vanuit waterhuishoudkundige principes in samenwerking met de gemeentes. Ook het samenwerken in de waterketen met de gemeentes en de verdere sanering van schadelijke rioolwateroverstorten staat hoog op de agenda. Bij nieuwbouwlocaties wordt gestreefd naar 100% afkoppeling van het afkoppelbaar verhard oppervlak van het riool.

Kenmerken van het watersysteem (huidige situatie)

De bodem in het projectgebied is tamelijk vlak, maar loopt lichtjes af in zuidelijke richting. De maaiveldhoogte bedraagt circa 18,6 m +NAP. De originele bodem bestaat volgens de bodemkaart van Nederland uit veldpodzolgronden welke voornamelijk zijn opgebouwd uit grof zand.

Conform de algemene gegevens van het Waterschap Peel en Maasvallei blijkt het projectgebied een bodemdoorlatendheid te hebben van 1,5 tot 10,0 m/dag. Hiermee is de ondergrond geschikt voor het infiltreren van hemelwater. Ter plaatse van het projectgebied bedraagt de grondwatertrap VI. Op basis van de kaarten behorende bij het Nieuw Limburgs Peil blijkt dat de gemiddelde hoogste grondwaterstand in elk geval 2,0 m-mv is gelegen.

Afbeelding 10. Uitsnede kaart GHG

Circa 200 m in zuidelijke en oostelijke richting is een watergang aanwezig (De Vennen) die is aangewezen als primair en secundair oppervlaktewater. De Keur van het waterschap is op deze watergang daarom van toepassing.

Het projectgebied is niet gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied, zoals vastgelegd in de Omgevingsverordening Limburg 2014.

Water in relatie tot de gewenste ontwikkelingen

Algemeen

Dit ruimtelijk plan heeft tot doel de realisatie van een mestloze met een oppervlak van 380 m². Dit leidt tot een toename van bebouwing. Iedere toename van bebouwing dient zoveel mogelijk 'hydrologisch neutraal' te geschieden. Het waterschap hanteert hiervoor vuistregels waarmee op basis van de toename van verharding een wateropgave kan worden bepaald.

Uitgangspunt Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen

Hydrologisch neutraal ontwikkelen houdt onder andere in dat het versneld afvloeiende hemelwater (als gevolg van extra bebouwd oppervlak en / of verhardingen) dient te worden gecompenseerd door middel van extra waterberging. Via deze (tijdelijke) berging kan water vertraagd de bodem worden ingebracht, of vertraagd worden afgevoerd naar het bestaande watersysteem of geheel worden geïnfiltreerd in de bodem. Bij een hydrologisch neutrale ontwikkeling wordt dus geborgd dat extra afvloeiend hemelwater niet wordt afgewenteld op de omgeving.

Hemelwaterafvoer

De compenserende waterberging wordt vorm gegeven door het realiseren van een verlagende evenwijdig aan de aan te planten bomenrij waarin het hemelwater kan worden geïnfiltreerd. Conform richtlijnen van het waterschap dient de infiltratievoorziening gedimensioneerd te worden op een bui die eens in de 10 jaar voorkomt en waarbij 50 mm neerslag valt. Daarnaast mag een bui die eens in de 100 jaar voorkomt en waarbij 63 mm valt, geen overlast voor derden veroorzaken.

De capaciteit van de infiltratievoorziening bij een T=10 bui dient dan $380 \times 50 \text{ mm} = 19 \text{ m}^3$ te bedragen. De infiltratievoorziening moet hierop gedimensioneerd worden. De voorziening mag daarnaast niet dieper worden gerealiseerd dan de GHG. Bij een T=100 bui hoeven de extra 5 m³ niet geheel opgevangen te worden, het overtollige water kan namelijk afstromen naar de omliggende weilanden. Dit betreffen eigen gronden. Er is geen sprake van overlast bij derden.

Waterkwaliteit

Ten aanzien van de waterkwaliteit zijn er een aantal aspecten om in acht te nemen:

- af te koppelen dakoppervlakken mogen niet worden vervaardigd van uitlogende bouwmaterialen. Uitlogende materialen als lood, koper en zink worden daarom niet toegepast.
- af te koppelen verhardingen (parkeervoorzieningen en stoepen) kunnen verontreinigingen bevatten. Door tussenkomst van olie-/ slibafscheidende kolken, of een voldoende brede berm passage dient de kwaliteit van het afgevoerde hemelwater te worden gewaarborgd.

Conclusie

Een negatieve beïnvloeding van het grondwaterpeil of de waterhuishouding is, gezien het bovenstaande, niet te verwachten. De conclusie luidt dat bij de mestloze geen knelpunten ontstaan tussen grondgebruik, bestemmingen of waterhuishoudkundige functies in relatie tot waterbeheer.

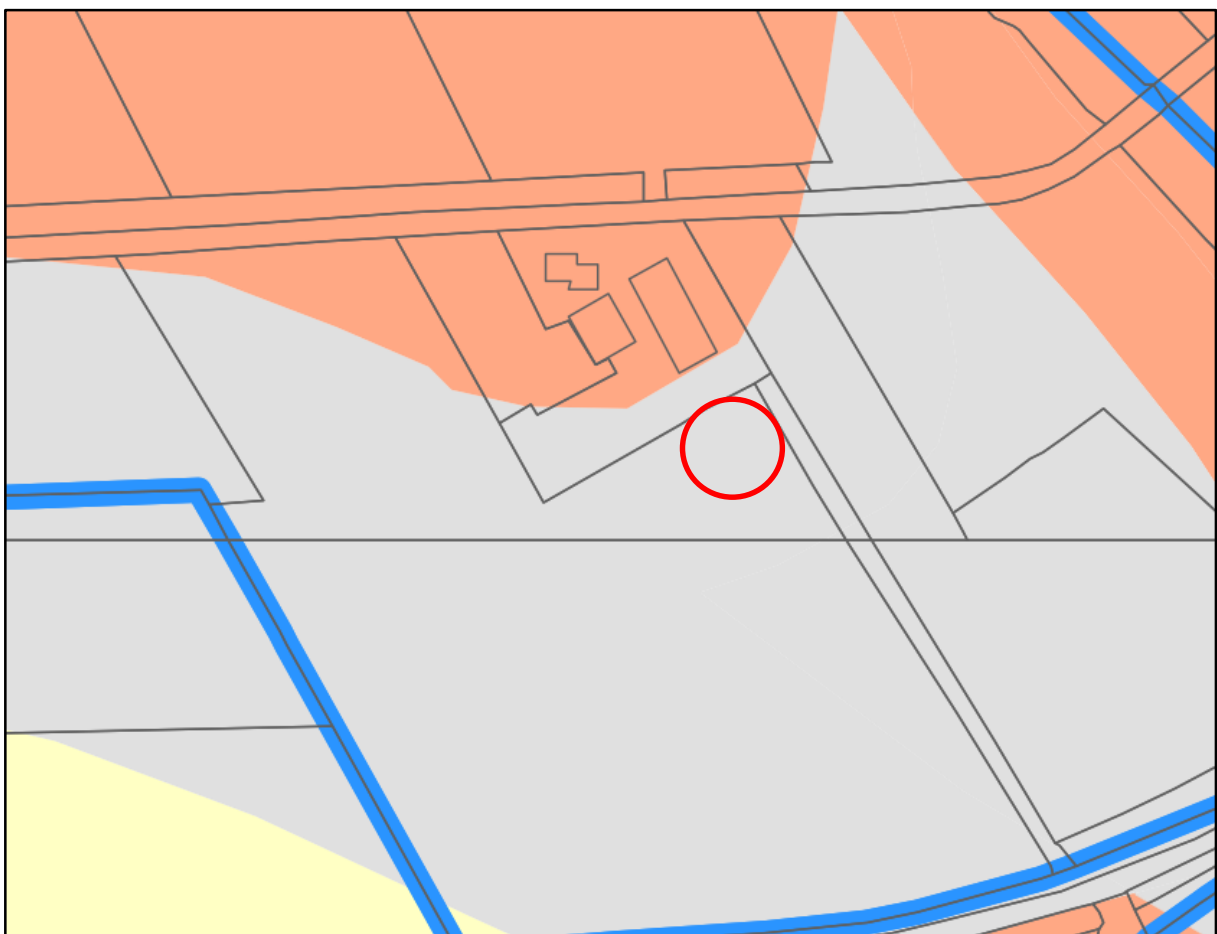
4.6 Archeologie en cultuurhistorie

Sinds 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta

(1992). De wet is een raamwet die regelt hoe rijk, provincie en gemeente bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem.

Om te kunnen voldoen aan het gestelde in de Wet op de Archeologische Monumentenzorg dienen de gemeenten te beschikken over archeologiebeleid en een archeologische beleidskaart.

De gemeente Venray heeft een eigen archeologische beleidskaart laten opstellen door archeologisch adviesbureau RAAP. De kaart en het bijbehorende rapport zijn afgerond in het voorjaar van 2008 (RAAP rapport 1482: "Begrensd verleden; Een archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart en de cultuurhistorische waardenkaart voor de gemeente Venray"). Vanwege de gemeentelijke herindeling in 2010 is de archeologische beleidskaart geactualiseerd, waarbij Geijsteren, Wanssum en Blitterswijk en het buitengebied daaromheen in de kaart zijn opgenomen. Deze geactualiseerde versie is in de 2013 vastgesteld.

Afbeelding 11. Uitsnede archeologische advieskaart

Op deze beleidskaart is het projectgebied gelegen in een gebied met een onbekende archeologische verwachtingswaarde (de grijze kleur op de afbeelding). Conform de gemeentelijke archeologische beleidsregels wordt deze archeologische verwachtingswaarde niet vertaald in een dubbelbestemming. In het vigerende bestemmingsplan is het projectgebied dan ook niet voorzien van een archeologische dubbelbestemming.

Voor het projectgebied geldt geen onderzoeksplicht. Een archeologisch onderzoek hoeft derhalve niet plaats te vinden.

4.7 Verkeer en parkeren

Via de Lange Ven is het bedrijf uitstekend bereikbaar. Via de De Zomp is een directe verbinding met de Wanssumseweg (N270) aanwezig. Ook is een directe verbinding aanwezig met de kern van Wanssum.

Als gevolg van de mestsilo zal het aantal verkeersbewegingen niet toenemen. In plaats van dat de mestkelders enkele malen per jaar worden leeggehaald middels vrachtwagens en tractoren zal de verkeersstroom meer geconcentreerd op één moment plaatsvinden.

Het meest drukke moment van het jaar is de periode maart – april – mei (dan wordt de mest aangewend op het land en daarom afgevoerd naar elders). De mestsilo wordt verspreid over deze periode leeg gereden. Per vrachtwagen / tractor kan gemiddeld 35 m³ mest geladen worden. Mocht de mestsilo helemaal vol zitten (2.000 m³) dan zijn 57 * 2 verkeersbewegingen nodig om alle mest af te voeren. De Lange Ven is ingericht om deze verkeersbewegingen, verspreid over de drukste periode, te verwerken. Er mogen maximaal 10 verkeersbewegingen (10 afvoer en 10 retour) gelijkmatig verdeelt over de dag plaatsvinden.

5. HANDHAVING

De doelstellingen van het ruimtelijke beleid kunnen slechts verwezenlijkt worden, indien de regels van het bestemmingsplan worden nageleefd. De gemeenten Horst aan de Maas en Venray hebben sinds 1 april 2005 via een gemeenschappelijke regeling hun handhavingscapaciteit gebundeld.

Beleidsuitgangspunten voor toezicht en handhaving zijn vastgelegd in de Nota integraal Handhavingsbeleid Horst aan de Maas en Venray (2012-2015). Het beleidsplan bevat naast een visie, doelstellingen en prioriteiten ook de werkwijzen hoe met geconstateerde overtredingen wordt omgegaan en welke strategieën daarbij worden gevolgd. Ook wordt invulling gegeven aan de vele eisen die wet- en regelgeving aan de gemeentelijke taakuitvoering stelt.

De gemeenten Horst aan de Maas en Venray voeren hun handhavingstaken uit op basis van de volgende visie:

De gemeenten Horst aan de Maas en Venray stellen een gezonde, veilige, leefbare en groene leefomgeving centraal. Handhaving is één van de middelen om de kwaliteit van wonen, leven en werken te behouden en te versterken. Het bestuur streeft naar gestructureerd en integraal handhavingsbeleid waarbij preventief beleid voorop staat. De betrokkenheid en eigen verantwoordelijkheidsbesef van de burgers, bedrijven en instellingen moeten daarbij worden vergroot. Als de preventieve inzet (informatievoorziening) niet werkt en het geschonken vertrouwen wordt beschaamd, volgt daadwerkelijk handhavend optreden. Zo krijgt iedereen de aanpak die hij/zij verdient.

De uit deze visie voortvloeiende doelstellingen en beleidsuitgangspunten van het handhavingsbeleid zijn:

1. Appeleren aan de eigen verantwoordelijkheid.
2. Preventie gaat boven repressie;
3. Draagvlak creëren.
4. Klantgericht handelen.
5. Alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen.

Concreet betekent dit dat nadrukkelijk wordt ingezet op preventie. Leidend uitgangspunt is dat burgers, bedrijven en instellingen worden vertrouwd in een rechtmatige uitoefening van hun activiteiten. Er wordt daarbij ervan uitgegaan dat het maatschappelijk veld, met gerichte voorlichting en communicatie, verantwoordelijk kan worden gemaakt (en gehouden) voor de naleving van voor hen geldende wet- en regelgeving. Daarbij past een bewuste differentiatie van de handhavingsinzet. In een jaarlijks op te stellen handhavings-uitvoeringsprogramma (HUP) worden de prioriteiten vertaald naar actie. Het jaarlijkse HUP wordt vastgesteld door de colleges van burgemeester en wethouders van beide gemeenten en ter kennis gebracht van de gemeenteraden.

6. UITVOERBAARHEID

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De realisatie van de mestilo geschiedt voor rekening van de initiatiefnemers. De gemeentelijke financiën zijn hierbij niet in het geding. De gronden zijn reeds eigendom van het bedrijf. Deze gronden zijn niet belast met beperkt zakelijke rechten van derden.

Het betreft geen bouwplan in de zin van de grondexploitatiewet. Er zal dus geen anterieure overeenkomst behoeven te worden gesloten. Planschade zal wel separaat geregeld moeten worden.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Op de voorbereiding van een omgevingsvergunning waarbij sprake is van strijd met het bestemmingsplan, dient ten behoeve van het voldoen aan het criterium van een goede ruimtelijke ordening, vooroverleg te worden gevoerd conform artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Bij de voorbereiding van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan moeten burgemeester en wethouders daarom overleg plegen met andere gemeenten wiens belangen bij het initiatief betrokken zijn, het waterschap en met de betrokken rijks- en provinciale diensten.

PM

7. PROCEDURE

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd.

Voor de uitgebreide procedure geldt afdeling 3.4 van de Awb. De Wabo geeft hierop enkele aanvullingen. Dit zijn onder andere:

- Aanvraag, ontwerpbesluit en/of het definitieve besluit moeten op grond van zowel de Wabo als het Besluit omgevingsrecht (Bor) in bepaalde specifieke gevallen aan specifieke personen of instanties worden toegestuurd. Te denken valt aan het orgaan dat de verklaring van geen bedenkingen afgeeft, de Inspectie, een ander bestuursorgaan dan het aangewezen bevoegd gezag, etc.
- Iedereen kan zienswijzen op het ontwerpbesluit indienen (art. 3.12 lid 5 Wabo).
- De beslistermijn van zes maanden begint te lopen op de dag ná de dag van ontvangst van de aanvraag (art. 3.12 lid 7 Wabo).
- De beslistermijn van zes maanden mag éénmaal verlengd worden, met ten hoogste zes weken (art. 3.12 lid 8 Wabo).
- Indien er sprake is van een geval als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo (de toestemming uit de Wabo die in de plaats komt van het projectbesluit) wordt de kennisgeving van het ontwerpbesluit en de mededeling van het definitieve besluit in de Staatscourant geplaatst en gezonden aan de eigenaar van en eventuele beperkt gerechtigden op de in het ontwerpbesluit begrepen gronden, voor zover dat nodig is met het oog op de toepassing van artikel 85 van de onteigeningswet (art. 3.12 lid 2 Wabo jo. art. 6.14 lid 2 Regeling omgevingsrecht). De mededeling van het definitieve besluit wordt tevens langs elektronische weg gedaan en beschikbaar gesteld (art. 6.14 Bor jo. Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008).